

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5963/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Прокић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Љубиша Миљанић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете по тужби и по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 409/20 од 25.08.2020. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 409/20 од 25.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 27/18 од 12.08.2019. године, исправљеном решењима истог суда П 27/18 од 30.10.2019. и 05.03.2020. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, плати укупно 130.000,00 динара и то за претрпљене физичке болове 60.000,00 динара и за претрпљени страх 70.000,00 динара, све са законском каматом почев од пресуђења до исплате, док је ставом другим изреке у преосталом делу, преко досуђених до тражених износа (чија висина је ближе одређена овим ставом изреке), а укупно за 170.000,00 динара тужбени захтев је одбијен. Ставом трећим изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тужени тражио да се тужилац обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх, плати по 140.000,00 динара. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 135.400,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате, а ставом петим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 409/20 од 25.08.2020. године, жалбе парничних странака су одбијене, као неосноване и првостепена пресуда потврђена, а одбијени су и захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 12.03.2014 године, а преиначена 03.05.2018. године. Противтужба је поднета 13.04.2018. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде по тужби је 130.000,00 динара, а по противтужби 280.000,00 динара, што укупно чини побијани део од 410.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, односно подношења противтужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић